

ՀԱՅԻ ԵՒ ՅԱՅՆԻ

(Sḥ-z+ḥ zḥ-m-ḥḥ-ḥḥ-ḥḥ ማዕቢያ)

Տասներեք օրդ դարու պատմիչ վե-
կայնբերէն Գրիգոր Նորապետացի. (ու-
րուն աղբիւրաց յոց ժամանակ ժամա-
նակ ի Յոյն և յայլ ընթուռ եւրոպ-
եան թարգմանութիւնն և որդու զ-
դատառական ըլլան Հանրածանօթ
է), իւր աղարարանից ի աշի պոյմանք
կոչած գործոյն մէջ կը պատմէ Վա-
սիլ և Կոստանդի կայսերաց նկարա-
մամբ իրողութիւն մը, որ արդարեւ
հիացման է արժանի, և որ աւելի
մեծն է, անկից ալ աւելի մեծ և
հրապարակական վկայութիւն մը չը
կրնար բլլալ Յունաց եկեղեցւոյն
կողմանէ Հայաստանեայց Առաքե-
լութան Ս. եկեղեցւոյ ուղղափառ-
ճանչցուելուն, սակայն ի՞նչ բարո-
յական օգուտներ տեսնուեցաւ . . . :

երբ իմացան Վասիլ ու Կոստանդ-
կայսերը եղբայրք հարազատք Հա-
յոյ ազգին փախաքն ի ձեռն իշ-
խանին Մոկաց, որ էր ստանալ մի
մեծ մասն ի խաչափայտէն Բրիստո-
սի, յայնժամ երկու կայսերը սքան-
չանալով Հայոց շերմեանդն բա-
նեպաշտութեան վրայ, ոչ միայն
Բրիստոսի խաչափայտէն մեծ կտոր
մը տուին, այլ և անոր վրայ աւել-
ցուցին Բրիստոսի սխաժած դէնջա-
կէն, ի փուշ պսակէն, ի սպնդէն,
բեւեռներէն և ի խոնձարրոցն մէջ-
լի գլ մաս ալ. զորս առնելով իշխան
Մոկաց Հայաստան բերուաւ, և ինրե-
ր կայտութեան երեք Արծրունի թա-
գազարմից Սենեքերիմ, Գուրգէն և
Աշա և այլ խուռն բազմութեան
յանուն Ս. Աստուածածնայ կառուց-
եալ եկեղեցին դրաւ, և որ զանա-
զան ընդունեալ թարգմանուած
է, տակէ աւելի պայծառ, փայլուն
և հռոյզարափական վկայութիւն
կուզուի արեօք:

Մեծասաններով դարուն երկար
ատեն է. Պօլս կեցող և Կոստան.
դէն ու Մոնմախոս կայսերաց առ-
կել. մեծ յարգ և պատիւ ոտացող
մինչև իսկ տիարդու մ'ալ առնող
Դրիդար Պահլաունի իշխանն . այս
տիարդուն էր Մագեհորոտութեան
տիարդուն : Որոյ ժամանակկից հե-
ղինակ մը այսպէս կ'ըսէ . « Ընդ ի-
մ մոտաւորան Յունաց առևտու բա-
ւ զումն ի հարց և ի փորձ դժուա-
ւ բարոյժ բանից մաքառեալ բոս
« փրկապաշտական ոտրասի և բոս
« էկեդէ-լու օրնաց և Կաբէ յայրներ
« բնաւիցն և այլն : » Մանիքեցի և
Թժժգրակեցի աղանդաւորաց դէմ
յատ մաքառած է բանիւ և զրով :
Տես ի թովթն զոր զրեաց առ կա-
թողիկոսն Ասորաց և Յովհանն Եզ-
կիցի :

Սոյն դարուն մէջ Պետրոս Գետա-
դարձ հայրապետի օրով Անանիա
Սանահնեցի վարդապետն գիրք մը
յօրինած է «Բան հալածառու-
թեան ընդդէմ երկարնահաց» ա-
նուն ի խնդրոյ նոյն Ս. Հայրապե-
տին, որոյ մէջ զարմանալի կերպի-
ւէ բացատրել է իր պաշտպանէ Հայ-
կական ուղղափառ Ս. եկեղեցին,
և զոր յանձնեց Խաչիկ կաթողիկո-
սին Գետադարձի վախճանած բլ-
րալուսն պատճառաւ, և բնական է
հաւատարմ որ ուս ալ թարգման-
ուած է ի Յօրն :

Երկրաստաներկրորդ դարու վկայ-
ներէն կամ պատմիչներէն Յովհան-
նէս սարկաւազ վարդապետն, որ
նոյնպէս Հայոց և Յունաց մէջ վճճի
նիւթ եղած խնդրաց վրայ կարուկ
և գորտուր ոճով գրած է: Զորմէ
ստես Կլեւս, Վարդա, Միքիթա Առէ-
լանցէ և Սառաէ Անցի տէր: Ներսէս
Լամբրոնացոյն դար ժեյ. այն սքան-
չելի աստնաւորութիւնը՝ Տալասնի
հռչակաւոր ժողովն մէջ, յարազս
երկուց եկեղեցեաց Հայոց և Յու-
նաց միութեան, զոր արդէն քա-
նիցն Երուսեան լեզուաց թարգ-
մանուած՝ և յամանց քան զիմաս-
կենէն, և յամանց քան զիկեկերն
թարծր համարուած է:

Իսկ որ ասելի պատճառներն է ասել,
նոյն դուրսն մէջ Գազիկ Բ. Հայոց
Թաղաւորին Պօղոս Ս. Խմանա-
թեան եկեղեցւոյն մէջ՝ ի ներկայ
Թեան Կոստանդին Դուկաս կայսր
է բազմութիւ բարձրաստիճան եկե-
ղեցեականաց և ուսումնապետք աշ-
խարհականաց խօսած այն իմաստա-
ւորից և ուղղութեամբան ճանաչ, ի՛նչ
պիտեցեալ թիւն և ներգործութիւն ը-
րած է Յունաց սրտին վրայ, որ դո-
ւբեալիք դուռնացեցին բոլոր ուն-
իքդիրք ափ ի բերան մնացած.
Դարձեալ Յունաց Կոմիենոս կայսեր
Ժամանակ (նոյն ժ. դար) Գրի-
գոր երկուսն նոյն ինքորոյն նկատ-
ութիւն Եկեղեցական ընդ իմաստա-
ւան գործիւններն եւայլն, գորոց
սեռ Մարթէոս Ռոմայոյցի՝ Դարձեալ
նոյն ժ. դարուն Գրիգոր Պահլա-
ունի (երէց եղբայր Շնորհաւոյ)
Թ. Կաթողիկոսի առ Ալէքսիս մեծ
Եղիանի գրած թուղթն և նորա Հա-
ւանքականութիւնն և այս պատճա-
ռաւ Յունաց և Հայոց մէջ վերստին
կոտորեան ինքորոյն յուզումը, և
Իտալադարձաբար միմեանց գրած
թղթերն. կայսեր Մանուէլի և Մի-
սայէլ Պատրիարքին Յունաց առ
Եղանիկ և Ս. Հայրապետն մեր Ներ-
էս Շնորհալի, և յաջորդի ոմին
Իրիգորիսի, և այս վերջնոյն պա-
ռասխանիքն ճանդերձ համազու-
րդ եկեղեցական ժողովօք և Սի-
ոքսքս:

Ահաւաստիկ, Գեր. Տ. Յովհաննէս
այր, Ձեր սրբութեան խնդրած
բազարակական յայտարարութիւ-
նն Յունաց Սրբազան Դիմէն և նո-
ւա Ս. Սինեդրոն, զորս քանիցս յի-
նգած էիք Ձեր պատուական նամա-
լին մէջ. այդպիսի դարձեալ բազմա-
թիւ վկայութեանց կամ յայտարա-
րութեանց մէջէն փոքրիկ ցանկ մը,
եթէ կը ներէք, ասոնց ամենուն
բը կնիք հետեւեալ հատուած մէջ
երեւմ, զորն սր Ձեր սրբութիւնը
նձմէ աւելի լաւ և իմաստասիրա-
տա կարողացած է յատ անգամ:
Քանզի . . . այս մարմին (եկեղեցի
Քրիստոսի) սր երբեմն պայծա-
ռացեալ և զարդարեալ էր, յօ-
գիւս սիրոյն, տղեղ երեւիր բա-
ժանմամբն. այժմ . . . կամեցար
հաղորդութեամբ և միաբանու-
թեամբ բռնչիլն զգլխոսէ հար-
աւանքն Բժմախնէ, և է որպէս հո-
ւաւանքն ինչոյ որ եղև ի մի մար-
մին Քրիստոսի, խորշել և նստի
տալ. զի, այլ էր որ առ Ձեզ
իրքն, և այլ որ առ մեզ վասն
նորին համբաւն . . . և ասա ծան-
եաք ի ձեռն գրոյք Ձեր Ուղ-
ղՅԱՍՏՈՒԹԻՒԹԻՒՆՆԵՒ ՆԻ ՈՒՐԱՆԵ
ՅԱՐ ՁՈՒՐԱՆՈՒԹԻՒԹԻՒՆ ԻՐԻՆԱ-
ՅԻՆ ՁՈՐԱՅՆ . . . զայս նամակն
իմով ձեռամբ նշանագրեցի . . .
Համախոհութեամբ եպիսկոպո-
սակցացս առ Քրիստոս պատուա-
կանս թիւնդ: Եւ աղայեմ զմեծ
գլխո և զկատուածութեանդ գոր-
ծոյ զլոյս, այրիակն զմիաւորու-
թիւնն խորհուրդ հաստատել
զորմով և այլն:

Միշտ ել Պարբերք և Պատկեր
Կերպարան , Անարկտիկ
Պարբերական , Կերպարան :
Եւ լալ 17 մետրապոլիտր (Տես
Ընդհանրականն) :

[illegible]

Եւ չ'ոտ հին է , ուստի եւ խիստ դժ-
ուար տեղեկանայ կարատ :

Տե՛նունեցաւ կարծե՛մ թե՛ այն
կարգի սպեղանիք , զորս պահանջե-
ինք. Տ. Յովհաննէս Ս. Հայրն Մկր-
տեան , իւր քանակիւ դարու մէջ ,
նոյն իսկ երկու ծայրագոյն զօրու-
թիւններու միտքանութեամբ (այս-
երաց եւ պատրիարքաց) կարողա-
ւած չեն դարձանել և ամբքել այդ-
իւրանդութիւն , ուստի եւ միայն ծ-
եմ լինիր եթէ բւեմ , որ այդ կա-
րի սպեղանիք ոչ'ինչ կարող չեն
երգործէն Արշ , խօսքս անմոխի-
ւով , խնտըհաբար՝ Նորին բարձրա-
նորհ որբազնութեան , Յունաց տիե-
րական Ս. Պատրիարք հօր եւ նո-
սա Ս. Սինդիկ կը յայտարարեմ , որ
նշուչտ յանկեղծ և ի սուրբ սրտէ
դ ցանկանա տեսնել և երկուց ազգաց
մէջ ծագելիք բարորակութեան օգուտ-
նուն բեղիմստորիկ յ . թող բարե-
ւաճին չլիբաբերակտն կոնդակա-
նք ոլորտս աշխարհի դանուող
նոյն եկեղեցեաց յայտարարել և
ործածարութիւն պահանջել հետե-
ալ առաջարկութեաց , ե եթէ
տոնուին առնաազարդ կրօնապէս
ամտեմ ժնչն յաւիտեան , նոյն
իկ Աթենքի մէջ ալ :

4. Ընդունիլ Հայ քահանայի մը
ունաց Ս. եկեղեցւոյն մէջ Ս. պա-
արագ մատուցանելն ըստ Հայաս-
տանաց Ս. եկեղեցւոյ տարտըղու-
ին. և ի հարկին ինչպէս ուրիշ
տէն ընդունին ի Յոյն քահանայե-
լոյն պէս և յամօմա ընդդիմելոյ ի
այլ քահանայե մատուցուած Ս.
պատիւը կենաց հացը ի քաւութիւն
ի թողութիւն մեղաց. առանց սա-
ւոյն նախապէս պահանջելը ի նմա-
ն կրկին մկրտիլ, կրկին ձեռնադ-
ր և զբաշիլ կամ օծանիլ ի Յոյն
ըբեղիսիականաց Յունաց. և փո-
ադարձաբար Յոյն եկեղեցականք
զատ ըլլան Հայկական Ս. եկեղեց-
ոյ մէջ պաշտամունք կատարել ըստ
տարտըղութեան իւրեանց :

2. Եթէ՛ ո՛ւր և իցէ՛ պատահի որ
այ մը՛ ի չգոյէ՛ անդ չայ՛ քահա-
յլի, և չայլական Ս. եկեղեցւոյ,
հաղորդութեան գիմէ՛, մատա-
սորանո՛ւ նմա՛. առանց կանխա-
ստ որդարողութեոն՝ Յունական Ս.
եկեղեցւոյ, մկրտիլ պահանջելը ի
հանձն է՛:

3. Եթէ ուր ե իցէ պատահի որ
այ մը սպաննուի ե կամ բնական
հոգւ մեռանի, ե չկետայ հոն Հայ
հաշմանայ ե Հայ եկեղեցի, իբր
ժամախ քրիստոնեայ. տեղւոյն
յն քահանայն եկեղեցական պաշ-
տամար վերցնէ ու լծաղէ ննջեցե-
լն դաւակ:

4. Եթէ այս վերջին երկու պատգայից մէջ պատահի որ Հայ քանակայ ներկայէ և առանց Հայ եկեղեցւոյ կամ մատուան նշանախեցն իւրով կենալու , Թողուլ Հայ քանակին որ՝ Յոյն եկեղեցւոյ մէջ տարւի կրկին պարագայից մէջ էտք եղած պաշտամունքը :

Ահա, ինչպէս տեսանի, սոքայք և
դին նման հրահանգներ պաշտօ-

նույն ամեն տեղ զրկելով նոցա
ործադրութիւնն պահանջել ի Յոյն
խելեցականաց: Այս է ահա ըստ
Ի կարծեաց այն զբարւոր սպեղա-
ններն, որովք մայն կարելի է
զատուած և ակնկարւած բարոյա-
նն ոգւոտներն տեսնել: Ահա այս-
էն կարելի է իւրաքանչիւր եկե-
ղեցեաց ազատութիւնն յարկելով
ի հօտ ըլլալ, և ունենալ մի Հովիւ
Ճէրն մեր Յիսուս Քրիստոս: }

Որուն եմ ծառայ անաթան
 և քիտի միտ խոնարհ
 աղօթարար սիրելի ազգիս
 և ամենեցուն
 Թաթևս Կնչ. Սաւորեան
 Առաքաղարցի

26 յունիս 1881
Պալատ
Եկեղեցւոյ տրոփոց
Երևանի քաղաքաց

ԱԶԳԱՅԻՆ

ՄԻԱՅԵԱՆ, ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՔ ՀԱՅՈՑ

(ሆረጌ-ፋኒቱ 4684 ንብ-ቱቱ-ቲግቱጌ ጥቱፈግ)

Մտորանքների բնաւորութիւնը միշտ այսպէս է, քանի որ նոցա հետ մեղ-մութեամբ և քաղաքավորութեամբ կը խօսէք, այնպիսի նոցա տւելի երեւեկաւեն և կ'օգտեն ձեր գլխին նրա-տիւ. այս բնաւորութիւնը եմէ և ա-մէ տեղի Հայերի մէջ էլ տիրապե-տեկաւ լինի, բայց տւելի երեւում է այս տեղի Հայերի մէջ, որի ապա-ցոյցը չարունակում է տալ ձեզ Ռիֆլէյնոստաճ Կ. Պօրտից պոռոտա-խառը Պ. Սօսիւնը։ Այս տեղ ճարտա-սանաւար լռելով հարիւր տեղերից նոյն առաջարկած հարցերին Միա-ցեալ ընկերութեան հրաժարելով Տնօրէն ժողովին մասին, եկել է Ռիֆ-լէյն ու այդտեղից է աքնում գովե-լայն տնօրէնութիւնը, որի անխոր-ձաթիւնը նոյն իսկ ընկերութիւնն ալ հակակացած է։ Շատ երկար խօսե-լը հարկաւոր է՝. միայն մի բանին թող պատասխանէ Պ. Սօսիւնը. ելի է նորա սիրաւոր բանձնուէրը ազգա-կանցարի հետ այդպիսի այրվում է զնոյն հանուր շահերիս և զնոյն հանուր յառաջդիմութեան հա-մար և այսչափ շատ նուիրված է սոցցիալ սիրոյն, հապա ինչո՞ւ նորա բանձնուէրը ազգականները, իրանց անօրինութիւնը փոխելու օրից, էլ դեպարեւ եւ ու զենէ Միացեալ ընկերութեան ժողովների մէջ և նոյն Տնօրէն ժողովին մինչէ հիմալ հա-շիւ չտալով, դրոժին արգելք են լի-նում։ Հէնց այս միայն հերք րապա-ցոյց է՞, որ այդ զնոյն հանուր շա-հերի և յառաջդիմութեան հա-մար խառը ամենալիւր ստութիւն և կեցողութեան է խօսում։ Ե-թէ մի մարդ այդչափ օրոտոցու է Հայոց ազգի շահերի և որը մըտ-քում ծիծաղելով, գտնէ լեզուով այդպիսի հայրենասէր մէկն է ձե-վանում (ինչպէս այդ յատուկ է ա-մեն իսկական եզդիւններին), հո-րա ո՞ր էր նորա ձոյնը սովի և ու-րիշ ազգային ճգնաժամարտ մէջ ո՞ր էր նորա ձայնը ի՞նչպիսո՞հէ-լայն ընկերութեան, որի համար նա-պայօր երեմիականներ է կորուս-ում էր այդ զմեծ դրագիւսիս, այդ Վիքթոր չիլիցիս լեզուն, տաղան-դը (․․․) և զրիւլ այն ժամանակ երբ Կ. Պօրտ ընկերութիւններն ի-նկան և քաղաքաւորութեան էին ղեկում ամեն անհայտի։ Այդ լ-լր ժամանակ մեր Վիքթոր չի-լինս լուռ էր, որովհետեւ նա և նո-րա ազգականները շահ էին սպա-սում իրանց համար, իսկ այժմ ու-րիշ եզդիւնական շահ մեղադրել է անկապագային զգացմունքի մէջ հէնց նոցա, որոնք իրանք են եղել տարիներով պրօպանդաւստ անող և ընկերութեան անունը չինս

